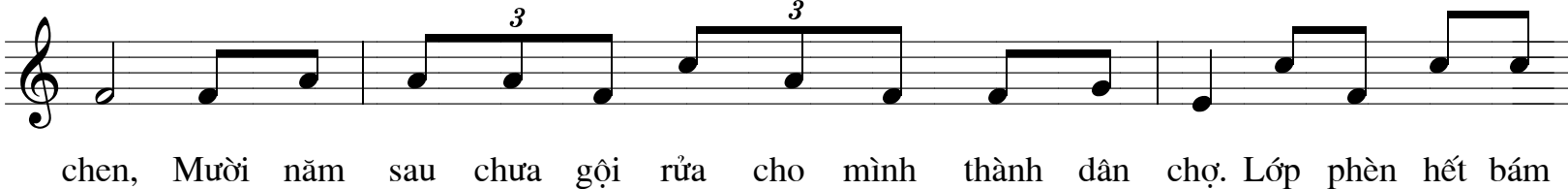
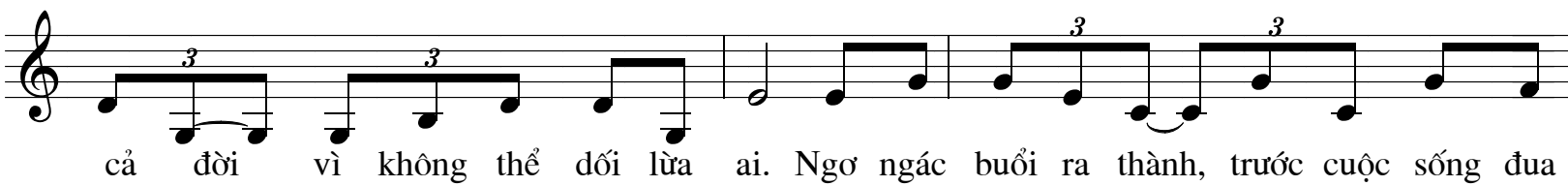
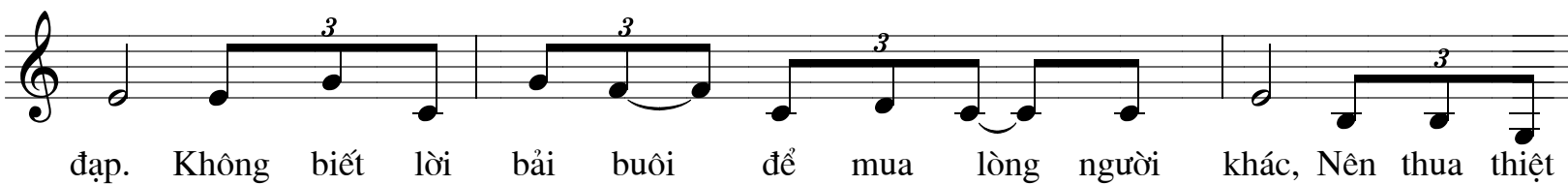
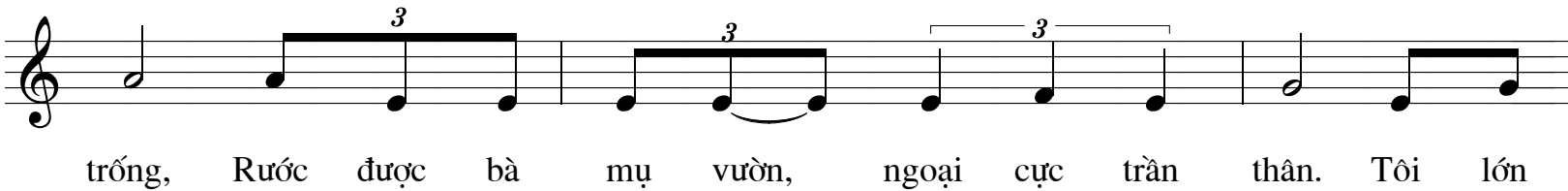
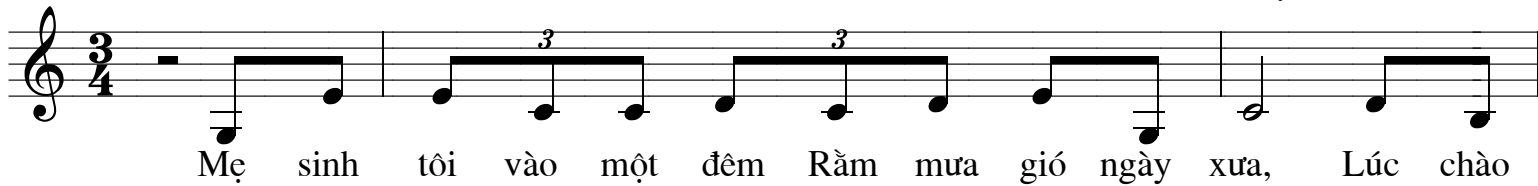

Trăng Ngện

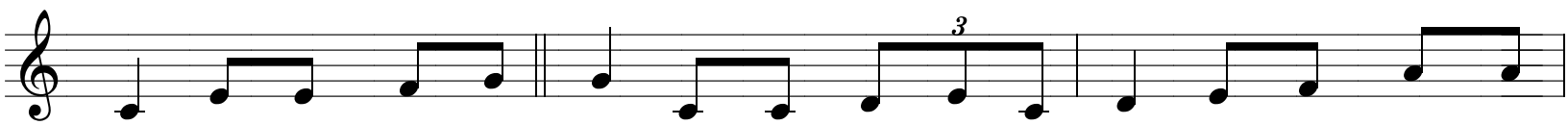
Hội Ái Hữu Biên Hòa hân hạnh giới thiệu một bài thơ rất ý nghĩa, rất ngện ngào của Hoài Tường Phong vừa đoạt giải Nhất cuộc thi thơ đồng bằng sông Cửu Long do các Hội Văn Học - Nghệ Thuật liên kết tổ chức tại tỉnh Cần Thơ.

Nhạc Lmst 2010

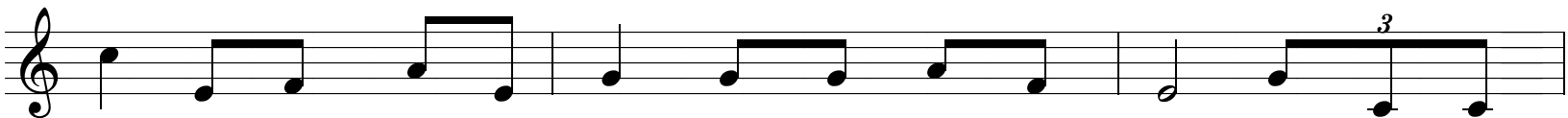
chân, nhưng chất chân quê vẫn còn đó, Tôi tranh thủ những tháng hè, thích về lại thăm

quê. Bè bạn theo đuôi trâu một thời, mơ ước nhìn tôi, Tưởng tôi thoát kiếp

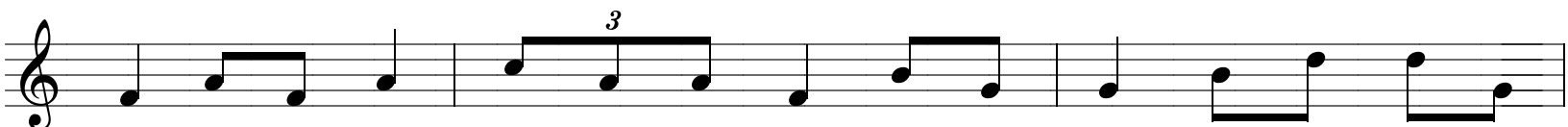
ngài, nhón nhơ hóa bướm. Tôi nhìn về hồn nhiên của đám bạn xưa thêm

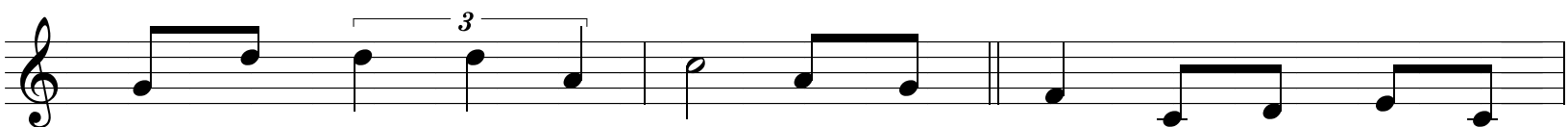
quá, Cộng một chút phù hoa đâu thêm lớn tâm hồn. Mỗi lần về

quê bè bạn cũ lại vắng hơn, Gái mười bảy đã lấy chồng, trai hai mươi đòi

vợ. Cô bạn xưa nách con ngang nhà mua chịu rượu, Đôi mắt ướt một

thời bên lễn ngó bàn chân. Xóm bên sông nhiều cô gái rời

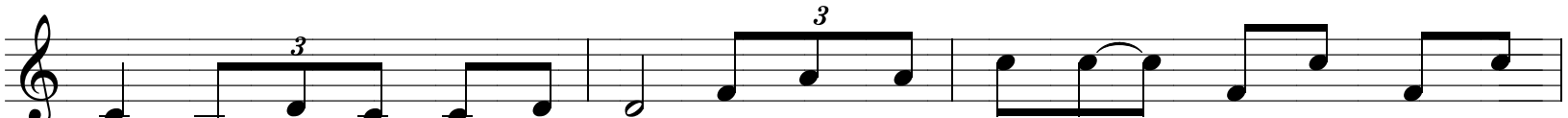
quê, Về thăm nhà xênh xang lụa là hàng hiệu. Vài căn nhà xây,

đổi đời nhờ những đồng tiền báo hiếu, Khởi sắc một vùng quê sao nghe có chút bụi

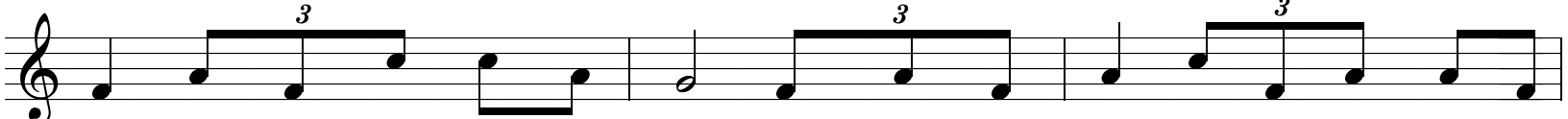
ngùi. Đồng bằng quê hương tôi nhiều cái nhất ngậm ngùi: Sản lượng lúa

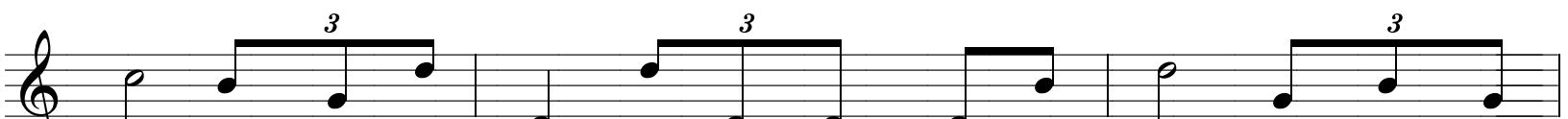
nhiều, vùng cá ba sa lớn nhất, Đầu tư văn hóa thấp và khó nghèo cũng

nhất, Và cũng dẫn đầu, những cô gái lấy chồng xa. Chập tối

buồn ra nhìn bến nước cô đơn, Vàng trắng vừa lên đã bị mây mưa vẩn

vũ. Tôi chợt nhớ lần lỗi hẹn đầu đời, trăng cũ, Vàng trắng nghẹn

hoài, chưa tỏa sáng một vùng quê. Vàng trắng nghẹn hoài, chưa tỏa sáng một vùng

quê. Vàng trắng nghẹn hoài, chưa tỏa sáng một vùng quê.